

Aan het college van B en W van de gemeente Groningen

Groningen, 7 september 2016

Betreft: vragen SP ex. artikel 41 RvO inzake onderzoek gemeentelijke WMO-beleid.

Geacht college,

Op dinsdag 6 september 2016 besteedde het programma Nieuwsuur aandacht aan het onderzoek naar gemeentelijke WMO-beleid. Dit was in opdracht van FNV Zorg & Welzijn en werd uitgevoerd door Adviesbureau Jurist Wevers. In totaal namen 390 gemeenten deel aan het onderzoek. Gemeenten werden getoetst op criteria conform de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) en bestaande jurisprudentie. Uit het onderzoek komt naar voren dat 77 procent van de gemeenten juridisch fout of zeer discutabel beleid voert. Ook het WMO-beleid van de gemeente Groningen komt als niet goed uit het onderzoek naar voren. Het onderzoek zegt hier het volgende over¹:

"De gemeente Groningen lijkt de HH1 uit de WMO 2015 te hebben gehaald en vergoedt nu enkel op basis van de HTT-gelden of de bijzondere bijstand. Er worden geen maatwerkvoorzieningen verleend voor HH1 en ook bestaat geen algemene voorziening. Voor de minima gelden kortingsregelingen via de HHT-gelden en als dat ook niet mogelijk is, kan aanspraak worden gemaakt op de bijzondere bijstand. Artikel 38 Nadere regels maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen noemt dat een korting mogelijk is op de algemene voorziening hulp bij het huishouden. Hieruit valt af te leiden dat het college van mening is dat het aanbieden van korting op huishoudelijke hulp een algemene voorziening is en dat de cliënt aldus middels deze algemene voorziening wordt gecompenseerd. Het wordt echter gecompliceerder als ook artikel 11 in ogenschouw wordt genomen.

Artikel 11 Soort en vorm van de huishoudelijke hulp

- 1. Huishoudelijke hulp voor wassen en strijken is een algemene voorziening.*
- 2. Huishoudelijke hulp als maatwerkvoorziening wordt verstrekt als huishoudelijke hulp 1 (HH1) of huishoudelijke hulp 2 (HH2). Daarbij geldt dat:*
 - a. HH1 een maatwerkvoorziening is waarbij geheel of gedeeltelijk activiteiten op het gebied van het huishouden worden overgenomen;*
 - b. HH2 een maatwerkvoorziening is waarbij geheel of gedeeltelijk activiteiten op het gebied van het huishouden worden overgenomen met inbegrip van hulp bij de organisatie van het huishouden.*

Hieruit blijkt dat HH1 via een maatwerkvoorziening mogelijk is. Dit strookt niet met andere berichten uit de gemeente Groningen en artikel 38 van de Nadere regels. Daarnaast is het niet mogelijk om te stellen dat wassen en strijken een algemene voorziening is, althans het college dient te vermelden welke algemene voorziening dit concreet is en in iedere individuele situatie dient beoordeeld te worden of die algemene voorziening passend is, ook financieel.

Vanwege de onduidelijkheid over het al dan niet toekennen van een maatwerkvoorziening voor HH1 is contact opgenomen met de gemeente. De gemeente reageerde als volgt:

"Naar aanleiding van onderstaande mail stuur ik hierbij een flyer over de algemene voorziening huishoudelijke hulp in Groningen die vanuit de Wmo wordt verstrekt. Deze geeft antwoord op veel van onderstaande vragen. Nog in aanvulling daarop: de voormalige HH2 blijft vanaf 2016 als maatwerkvoorziening bestaan. De was verzorging maakt geen onderdeel uit van de maatwerkvoorziening (in uitzonderlijke gevallen wel)."

Uit de informatie van de gemeente en de flyer wordt geconcludeerd dat HH1 nooit als maatwerkvoorziening wordt verleend en dat de enige vorm van ondersteuning die zij ontvangen wordt geregeld middels een algemene voorziening, waarbij een korting op 2,5 uur hulp bij het

1. 1

http://www.fnvvoorzorg.nl/media/uploads/files/Raport_WMO_onderzoek_2016_Wevers_FNV_1.pdf

huishouden wordt gegeven. Tevens is de verzorging van de was in zijn geheel uit de maatwerkvoorziening geknipt.

Conclusie Groningen: de zogenaamde algemene voorziening, namelijk de particuliere markt, is niet te kwalificeren als een algemene voorziening dan wel zal deze vaak als niet passend beoordeeld moeten worden, gelet op de financiële situatie van een cliënt en de beperkte omvang van de algemene voorziening. Het bestaan van een eventuele korting op de hulp doet hier niets aan af. De verzorging van de was categoriaal niet langer deel laten uitmaken van een maatwerkvoorziening is in strijd met de verplichting om maatwerk te leveren.

De SP-fractie is van mening dat de mensen die zorg nodig hebben ook de zorg krijgen in tijd en kwaliteit. De SP-fractie heeft vaker haar onvrede uitgesproken over de manier waarop het college van B en W de WMO uitvoert en de kortingen in aantal uren zorg die dit voor de mensen tot gevolg heeft.

Naar aanleiding van bovenstaande heeft de SP-fractie de volgende vragen aan u:

1. Bent u als college van B en W op de hoogte van de uitkomsten van dit onderzoek? Zo ja, hoe beoordeelt u de uitkomst van dit onderzoek voor de gemeente Groningen? Zo niet, waarom bent u niet op de hoogte?
2. Bent u het met de uitkomst van het onderzoek eens dat de zogenaamde “algemene voorziening” zoals de gemeente Groningen deze invult, namelijk verwijzing naar de particuliere markt, niet te kwalificeren is als een “algemene voorziening” (volgens de wet²) daar deze vaak als niet passend beoordeeld moet worden, zonder onderzoek naar de financiële situatie van een cliënt en algemeen geldende beperkte omvang van de algemene voorziening (ondanks een eventuele korting op de kosten voor de hulp voor maximaal 2,5 uur per week)? Zo ja, hoe gaat u uw beleid hierop aanpassen? Zo niet, waarom niet?
3. Bent u het met de uitkomst van het onderzoek eens dat het categoriaal niet langer deel uit laten maken van de verzorging van de was als maatwerkvoorziening in strijd is met de verplichting om maatwerk te leveren? Zo ja, hoe gaat u uw beleid hierop aanpassen? Zo niet, waarom niet?
4. Naar aanleiding van de uitspraken van de Centrale Raad van Beroep van 18 mei 2016 heeft de gemeente Amsterdam besloten om alle kortingen op de uren terug te draaien. Heeft uw college deze optie ook overwogen? Zo ja, wat was de uitkomst van deze overweging? Zo niet, waarom niet?

Hoogachtend,

Jimmy Dijk
SP fractie